

עוה ראו נא ב' הפכים כאלו מן הקצה אל הקצה, וכיניהם נמצא כמה מיני ממוצעים בחילוק מדויגות ומינים שונים, אשר נמצאו גם בהם רבוי הפעות מאור לחושך ממש, גם בין הישנים הבקאים והגלים [מ]כמה מדריגות שונות וחכמים בעיניהם לחכילת דה"ח והמה מושעים בתכלית. ולזאת ההכרח מאד לפרש ולבאר הכל למען לא יחלו בי בזוי סדוקי כ"י, והעיקר להעמיד ולקיים עיקר תוכן וכוננת רצון הק"י של אאמ"ר ז"ל ב"ע באור חורתו [אשר] הפיע עלינו זה שלשים שנה, והיה כל מגמתו מנעוריו לכל אהובי ומבקשי דא"ח באמת, שיוקבע בנפשם אור ח"י עולם לתכלית המכוון, שהוא ענין גלוי אלקות בנפשם בכ"ח לפוש"ד וכיזו"ע א':

הנהגה פתח דברי יאיר בחלוקי [ה]כללי שבין ד"ח הישנים ובין ד"ח אשר הנחילנו והאיר לנו אאמ"ר ז"ל ב"ע באור חורתו, מה שכל עיקר

מהד"ח

מהד"ח

(א) וע"ד ששמעתי מהרה"ח החסיד (א) יבאר בר"ב ענין והשבות אל המפורסם מוהר"ר יצחק אייזיק גרין לבבך שהוא ענין ההתפעלות הנמשך מן שישי ג' בחי' א' התפעלות ח"י בשר הותבונות ודעת בגדולת ה' שצ"ד נאמר והוא מה שתפעל הנח"ט ע"י וידעת כ"י ואמר שיעקר בונת אדמ"ר ההתבוננות בבחי' אלקיים ח"יים הוקן נבגים ה' לחדר"ך לכללות ישראל ומליץ עלי"ם כ"י והבי' הוא בחינת שידיה עיקר התפעלותם והתפעלות ח"י התפעלות הנפ"א אשר היא חלק ח"י אלוה' ולא התפעלות ח"י בשר. והיו כ"י ולכן התפעלותה מן ההסתכלות התפרש בין עובדי ה' בנשמתם לעובדי ה' בבחינת ח"י שלמעלה מבחי' אלקיים בגופם. ויבאר זה בקה"ק הידוע ע"פ כ"י וכאמ"ר ז"ל אידון מתקני חכים ואחם הדבקים בה' כ"י חיים גולכם כ"י הנואה את הנוצל כ"י וד"ל, הג' הוא דמשמע שכלתי הדבקות אינו נקרא חי בח"י התפעלות אלקות ממש שלמעלה כלל וכחי' לאהבה את ה' אלקיך כי מהתפעלות הנפש האלקי' והיינו מה' הוא ח"יך ומשמע מזה שגם ע"י האהבה שאיר הניצוץ אלקי הנק' יחודה נק' ח"י אך באמת משי"א כ"י הוא ח"יך לא בתוסי אור ויתגלה מהעלמו והתפעלות קאי על האהבה דאיכ' הל"ל כ"י הוא ח"יך

ש"ח תבנים - הח"ח . כ"י סדוקי [ה] סדוקי: י"ד: דה"ח - הד"ח חסידות . . . בבא מרא ו' . א. ש"ח עיקר - תוכן וכוננת רצון: י"ד: [ה] תוכן: כוננת רצון. טו"ר גורפס - וי"ד: מלמ: מסיפים כאן קטע שזמפס הל"ל ע' פמה ובכחי' הונא זה הל"ל כפנים.

שי"ח בנפשם - א: תוק ע"פ לוח הפעות בקצת התדפס. לקמ"י באור סי' מהר"ב ר' הלל מפא"רש - ראה לקמ"י במספרות הערות ע' קפ ואל"ר. סדר המ"ע (מכאן ואילן) חס: (א) הפנים (ב) מהד"ח (ג) מהד"ח. מהד"ח . . . יצחק אייזיק: ראה לקמ"י במספרות הערות ע' קפ הערה 13. אלקיים ח"יים ומל"ך ע"ל: חס: נוסח ברב"ח יצ"ר. ראה מאמרי אהר"א שמו"ר ח"א ע' מה. הפ"א אשר גר"א חלק ח"י: ראה תניא רפ"ב. א"י"ן מתקני' ח"יים הרה"ח את הפולק: ראה תמיד לב, א. והשבות אל לבבך . . . וידעת: ואמתו' ה' לט.

מגמתו היה מתחילת עבודתו בקודש, אשר לא פעם ושיתם שמעתי מפי רוח קדשו ז"ל שכל עיקר מגמתו וייצתו במס"ג ממש על אישי רק שיוקבע בנפשם גלוי אלקות, דהיינו שיהיה התפעלות נפשם ב' רק התפעלות אלקות. דוקא ולא התפעלו' ח"י בשר שאינו התפעלות אלקות כלל. וזה עיקר וקיצור' תוכן המכוון, שהוא הפרש בין עובדי ה' בנשמתם לעובדי ה' בגופם. ובה' הכלל נמצאו פרטים רבים ושונים מאד. ומתחלה צריך לבאר היטב שרש הכלל הזה הגם שידוע לכל אבל אינם מבינים לתכליתו. והענין יזכר בהקדים הידוע ע"פ ואתם הדבקים בה' כ"י חיים גולכם כ"י דמשמע שכלתי [ה]תב"ש. אינם נק' חיים אלא מתים, וכתיב לאהבה את ה' כ"י הוא ח"יך, וא"א לפרש דכ"י הוא ח"יך קאי על לאהבה [את ה'] כ"י דהאבה הואת היא ח"יך, דאיכ' הל"ל כ"י היא ח"יך ולמה אמר הוא [ח"יך] ובודאי פשט המקרא היה מובן לכל דכ"י הוא ח"יך נתינת טעם הוא, למה תאהב לפי שהוא ח"יך, ואיכ' י"ל מה צורך

מהד"ח

ליקוטי ביאורים מהד"ח

וזאת הוא מעצמי אא"י שלמעלה משם רק קאי על ה' ונותן טעם למה תאהב את ח"יך. הן בחדוה ותענוג כמאמר או ה' מחמת שהוא ח"יך וא"כ קשה מה צריך תענוג על ח"יך על דוקא הן בבחי' לאהבה. כ"י בחי' אהבה שהוא להתפעל בבחי' נמירות ממאמר חומר הגוף בחשוקה כלב אינו שייך רק לדבר וזלזו והאלות כמאמר ותתפלל חנה על ח"יך אבל מה שאוהב האדם נפשו וח"יך אינו יזכר תבכה כ"י. זהו תוכן הנקודה: שייך לקרותו בשם אה' כ"י שאין בזה שמעתי מפיו וכתבתי בתוסי ביאור. שום התפעלות רק בשם התקשרות יתכן ולפי"ד זהו כוננת אדמ"ר במיש' ענין לקרותו. וא"כ כ"י שיה' הוא ח"יך ממש. גילוי אלקות בנפשם בכל ח' לפוש"ד לא יתכן בו האהבה רק התקשרות ולמה כ"י זהו בחי' ח"י אלוה' שלמעלה אפי' א' לאהבה את ח"י כ"י מבחי' ח"י הנשמה האלקי' ותי' לקמן בפרט כ"י וד"ל.

(ב) כי התפעלות הניצוץ אלקי מוכרח ג"כ להתכשב בנפ"א ובא"ל לא התקיים כמש"ת ולכן א' התפעלות נפשם התפעלות אלוה' כ"י. עיקר המכוון והוא בחי' ח"י הנ"ל והיו דוקא נק' ח"י אלוה' כנ"ל רק אצ"כ בחינת התפעלות הנפ"א היא קרובה להאיר בה בחי' התפעלות הניצוץ כ"י מה שאין כ"י התפעלות הנח"ט. הנק' התפעלות ח"י בשר הוא רחוק ענינו מבחי' התפעלות אלקות. והיו דקדוק לשונו הק"י שאינו מהתפעלו' אלוה' כלל כ"י. (ד) ופי' בנשמתם היינו אור הניצוץ אלקי המאיר בנשמה האלקי' כנ"ל.

ואחם הדבקים בה' כ"י ב"ל"ך לוח - וכ"ה לקמ"י ע"ש: ואמתו' ה' ד. לאהבה את ה' ה"ב [ה] יתעסק: כ"י כ"י ח"יך: נצבים ל' ב. או תתנוג על ח"יך: יש"ע נח. ד. ראה מאמרי אהר"א דברים ח"י ר"ע א"ק. יש"ע. נביאים וכתובים ע' חסו רש"י. [ה]תפלל חנה על ח"יך: שמו"ר א' . בחוספת חיבת הנהג' ראה מאמרי אהר"א דברים ח"י ע' אצ"ה. רש"י.

להיטא כו' וישנו [גם] כ"א מ"שאל כ"ח לפ"ש"ד, והוא אשר צ"ל צ"ל לפרש  
לכ"א שיחה זאת היטב בהיות שנואה בעליל בכל איש גם פחות הערך בנפש  
שפילה ונמוכה בהשגה ומדות כו' כאשר ישמע איזה דבר בענין ההתבוננות  
באלקות כמו כיאור דסוכב ומלא וכה"ג תתפעל נפשו ביותר (ב"ר"א ע"ד דער  
הער"ז ז"ל), וח"ש זה אינו אלא מצד שרש מצד מלא וכה"ג תתפעל נפשו ביותר (ב"ר"א ע"ד דער  
והוא בחי יחידה שבו ש"א למעלה מכל החכ' שבנפשו, והוא ענין וכו'  
התקשרות עצמי שלו הנק' דביקות שתדבק ותמשך הנפש מצד בחי עצמי  
אלקית שבעצם נפשו הנמשכת ונדבקה ממלא כאשר יומשך הניצוץ אחר  
השלהבת וכה"ג יח"ו הנק' התפעלות אלוה ממש"א

מחוד"ת ליקוטי ביאורים מחוד"ת

התפעלות אלוה ממש כנ"ל וזהו בני כאשר הוא פועל ע"י התבוננותו לעורר  
אחידא בחי דביקות בחלום בני נקודת היחידה ולהאיר בנ"ג עד שגם  
להיטא שהוא התפעלות היחידה והוא נ"ג יתגלו מהעלם ושניהם מאירים  
מה שתצא ליליו או ותלטה כו' אלוה ממש אך לפעמים אינו נוגע כלל  
(נד) כן כאשר ישמע איזה דבר בהתבוננותו שלו לעורר היחידה ולהאיר  
בהתפעלותו והתגלות דא"ש שהוא בלב בשר בפנימיותו (והגם שמתפעל  
כמו השלהבת המקור לנצוץ הפרטי כנ"ל מ"מ אינו נוגע כלל ללבנו מצד  
כ"ה מקור חי כל הנשמי כנ"ל לכן שאינו מאיר רק בחי מקיף כנ"ל)  
יתעורר נצוץ הפרטי להיות נמשך וממלא אינם מתגלים כלל גם המדות  
אחריו בהתפעלות אלקות ממש כנ"ל שבנה"א מהעלם רק אע"כ יוכל  
(טו) אך כ"ז נק' מדרגות דביקות להיות ואהבת את ה' מצד נה"ט עצמות  
שהוא מצד היחידה רק שובא ליליו והיינו מצד שנפש השכלי שבמח  
אור וגם התפעלות כנ"ל אך מדרגה מתבטל וכלל בנה"א שמשכנה במוח  
השני שהוא הא"ל לא ביאר בפירוש מצד ההתבוננות עד שמהיישב אצלו  
רק כמיש למעלה שהוא ענין העבודה ענין האלקי אך שממנו הכל וגם עכשיו  
לחוציא הנ"ע מהעלם ישעשו כלים הכל בטל אלו רק שהוא מחדשם בכל  
לאור היחידה כנ"ל באריותו ונמצא עת והגע ואז המדות נה"ט עצמם  
שגם התפעלות הנ"ע יהי בבחי מתפעלים לפי שעה מצד שטבע המדות  
התפעלות אלוה ממש מצד אור היחידה להיות נגד אחר השכל כידוע בענין  
המאיר בהם וזהו משי"א למעלה אך לפי שכלי ההלל איש (וכמבואר ברשומה  
תוכן זה כו' שיהי עיקר התפעלות ההגבילה כו') אבל מדות שבנה"א לא  
התפעלות אלוה דוקא ובהו עצמו יש נתגלו עדין כלל כי ההתבוננות לא  
בי מדרגות דביקות והאהבה כו' היתה עמוקה כ"כ לנגוע לב מיני העלם  
(והיינו שגם במדרגות האהבה הנאה היכל דייחידה ונה"א כו' ולכן ההתפעלות  
מצד נ"ע יאיר אור היחידה הנק' זאת נק' התפעלות חיי בשר כו' וד"ל  
התפעלות אלוה ממש כו' וכיאור

לפי ש"כ וז"ל א"ש... בשיחה המתנהגת משלי יב' ה' דיה מי כה"א המבינה - לא נדפס לע"ע  
(נמצא בנפח"י בק 482 מה"ב)

מחוד"ת ליקוטי ביאורים מחוד"ת

הדברים הנ"ל גם במדרגות האהבה יש (וההפ"ש לידע בנפש החב"ד שביניהם  
ג' מדרגות הן התפעלות האהבה מצד יתבאר בסי' ג') ולפעמים יוכל להיות  
גילוי הנ"ע שנק' התפעלות חיי אלוה היחידה והנשמה ואע"כ לא יודי נגיעה  
כאשר יאיר בהם אור היחידה כו' כלל במדות שבנה"ט רק שהם בחי  
והבי התפעלות האהבה מצד התעוררות שניה לבד, משא"כ בהתפעלות חיי בשר  
נהיט שהוא בחי התפעלות חיי בשר נתפעלו המדות נה"ט לפי שעה (והגם  
שמצד הנשמה מאיר כמו שהוא בלב בשר הטבעי עד שמתפעל לב בשר  
הנשמי בהתפעלות חיי אלוה ממש בחי אהבה חדשה, ויש יתרון באהבה  
וכמיש לב ובשרו הנשמי ירנו אל אל להתפעלות חיי אלקי, ממש ואין ערוך  
חי כו' גי בחי הא"ל הוא בחי אהבת התפעלות אלקי, ממש ואין ערוך  
עולם ואהבה רבה ואהבה בעונותים להתפעלות חיי בשר אלוה הגם שאין בה  
והנה כל הנ"ל תליא לפי עומק בינתו ההחדשות רק יציאה מהעלם אל הגילוי  
ולפי"ע התעוררות היחידה ע"י (ענין בחו"א פ' ויגש במאמ' וילקט כו'  
ההתבוננות כי הנה יש ב' בחי בבחי וד"ל) ונמצא שיש ג' מדרגות כד"כ בענין  
ובחי היצוניי כינה הוא בחי התבוננות בסוממי שהוא בחי התפשטות הארתו בעולמות לאיר בבחי מקיפי  
ונק' בחי זאת גדולתו של הקב"ה (והוא ענין אלקי חיים ומלך עולם הנזכר  
למעלה שהוא בחי כינה דאצי אשר נזכרה כלילי המדות דאצי שאו נק' אלקי  
חיים, וכאשר מתגלים בה המדות נק' מלך עולם, כי מבחי מדות המתגלים  
בכ"ה נמשך בחי מקיפים למוחי שבמדות דאצי ולכן נק' מלך לבחי עולם  
שהוא בחי ה"ש דאצי ע"י ברשמה דביאור המאמר מלך וכו') והנה ידוע דמ"ל  
דאצי מחי ביישע והוא בחי הממלא שנתם בחי המדות דאצי הם בחי טוב  
ומקיף לביישע ומקור הסוכב והממלא הוא בחי כינה דאצי וע"י כינה שבנפש  
יוכל להגיע לבחי זאת לידע איך שהוא מקור כל המקיפי ופנימי כו') והנה ע"י  
התבוננות זאת יתעורר גם היחידה מתעלמה כנ"ל שע"י שמיעת דא"ח בלבד  
תתפעל ותתעורר וכ"ש ע"י ההתבוננות כו' התעוררות זאת תפעל לעורר גילוי  
השכל דנה"א שבמח שאינו מוסתר כ"כ וממלא יודה גם שכל האנושי על האמת  
ולחיות שטבע המדות נגדדים אחר השכל לכן יתפעל במדותיו הטבעיי והתפעלות  
זאת נק' התפעלות חיי בשר ואין בזה התפעלות חיי אלוה כלל כי המדות  
שבנה"א לא נתגלו כלל ולכן אין להתפעלו עצמי וטבעי רק לפי שעה, כי טבע  
המדות דנה"ט להיות נמשך בעניני עוה"ז רק לפי שעה ניווה מקומם מצד  
שגורו אחרי השכל האנושי שהודה לשכל האלקי, והנה כ"ז הוא כאשר

לפי ובשר... ירנו אל א"ל חיי תהלים פ"ג ג'  
שי"ה ההתבוננות - בחו"ט: בסוכב וממלא.  
אלקי חיים... הוצרך לתעלה לקומי ביאורים מחוד"ת רס"א.  
רשומה דביאור המאמר מלך וכו': ראו גם ביאורי זוהר להצ"ע ע' רל"ט.

אך לכאורה ימול בזה טעות מן הקצה כו', כי ודאי נמצא ממש בחי' דביק' בדוגמא זאת כלל מאד לכל מה שגראה בעליל שהתפעלו' רוב ההמו' הוא אלוה כלל וכלל, והוא מה שגראה כלליל שהתפעלו' רוב ההמו' הוא בהתפעלות חיצונית בדמיון שוא בנפשם ולבבם בתפלתם הנאה בבחי' צעקה חיצונית בלב בשר בלתי אור וחיות פנימי כלל ולא לה' כלל, כי אין כמותו או שום התפעלות והתבוננות אלוה כלל רק בדרך כלל כו', וגם זה לא שיש בזה ענין השמיעה הנ"ל והמשכת הנפש בפנימית שלה כלל, כי גם בהתבוננות זאת דרך כלל אין לו בה בחי' השמיעה (בנ"א דער הערט כו') כלל, והגם שקורין העולם גם לזה בשם דביקות או התלהבות, אבל הוא דביקות שוא לגמרי ממש היפוך מדביקות אמיתי הנק' התפעלות אלוה הנ"ל, והוא בדוגמא ממש באותו אופן של דביקות האמיתית אבל אין זה הדביקות בה' כלל, וכל דביקות שאינו

מעמיק בעומק בינתו להוציא עומק מן התקפה כו' כי יוכל להיות שיתפעל בחיצוני בדמיון שוא בלב בשר וגם יצעק בעעקה חיצונית בלתי אור וחיות פנימי כלל כי לא לה' הוא, כי אין במוחו או שום התבוננות רק ד"כ וגם בהתבוננות זאת שבר"כ אין לו בה בחי' השמיעה בעומק רק בחיצוני מאד, והגם שנק' בל' העולם בשם דביקות או התקשרות אינו לה' ואינו נק' בשם חיות כלל כי אתם הדבקים בה' דוקא חיים כולכם משא"כ יבוק חיצוני הנ"ל כמה יחשב כי אין נפש חי ממקור חיצבה באלקי וזה לא נק' גם עובד ה' בגופו (רק עובד א"ע ש' דע' היסט' יד'), כי עובד ה' נקרא עבד' כשתתפעל לבו ובשרו הגשמי מאל חיי החיים דוקא כמיש' לבי ובשרי ירגנו היינו הלב ובשר ממש שיתענג על ה' בלבנו הגשמי מצד האהבה של נדיה' הנופני שגם היא מתפעלת לאהוב את ה' כפשוטו של מקרא ואהבת כלל לבבך בשני יצוריך, שזה בא מצד שהמדות

שורש שום — בדרך: זליד: דרד.  
מגלה עמוקות מנ' חושן: אוב' יב' כו'.  
גילוי שורש נשמתו... למעלה מנילוי אפי' ורוחני: ראה לעיל ע' כב וע' ל' וש"ס.  
וזהו רבנו: ראה לקמן ע' שס' ושס"ו.

מהדו"ת

ליקוטי ביאורים

מהדו"ק

ההתבוננות הוא בבחי' חיצוני בינה שמתעוררת מתעלמה אך אינו נוגע ללב כלל שזה יש בכאור' מישאל חיב' בתקלת השמיעה שלו בענין אלקי, וזה הוא כאשר מעמיק דעתו בענין ההתבוננות עד שפועל שגילוי העולם זה היחידה הנ"ל יגיע ללבו עד שתוציא ג"כ מהעלם אל הגילוי בחי' המדות דר"ג וזהו נק' התפעלו' חיי אלוה כו' (ולפעמים לא יחיי נוגע לנדיה' כלל ולפעמים יחיי נוגע לנדיה' קצת ולפעמים יתהפך לגמרי כמו בצר"ג כנ"ל), ובחי' הג' כאשר ההי' הולדת אהבה נדיה' מצד השכל נדיה' הנכלל בשכל נדיה' מצד התגברות ההתבוננות נדיה' שאז אין נגלה רק חב"ד נדיה' שבמחש' ולא בחי' המדות נדיה' וזהו הנק' התפעלות חיי בשר כו' וד"ל.

כמו שטבע הנדיה' הוא להתפעל מענייני עוה"ז כו' ואהבה זאת נק' אחי' ופועלת רשפי אש לצאת מגדרי הכלי לקיחתה באה מעומק בינה המרגשת בחי' אמי' שהוא למעלה מסובב וממלא וחינו אין דכולא קמי' כלא חשיב שזהו התמצית דסובב וממלא וכמיש' בלקי' חיב' פ"ג שאחר הדברי' והאמת של הפרש בין מיש' וכו' מאין ליש' בין אין שכל נבא' הוא אין ואפס לגבי כח הפועל אותו. כן אחי' ההתבוננות דסומי' שהוא איכות התפשטותו בעולמות יבוא אחי' לבחי' המצית ועומק המושג מזה אין שכל ההתפשטות הוא אין ואפס לגבי עצמי' אמי' מקור ההתפשטות והיינו אמי' שבחי' שהוא מקור ההתפשטות דכינה כו' (והוא ענין ההסתכלות בשם הווי' שלמעלה מבחי' אלקים חיים דכינה כנ"ל בהגיה' האי כו'), אך הנה ידוע דיכול להיות לפעמים שיתגלו מדות שבת"א מתעלמים ולא יגיעו כלל למדות דנהי' וא"כ יכול להתגלות בחי' התפעלות חיי אלוה ואפ"כ לב בשר הטבעי לא יהי' ניוז כלל (ולכן יש יתרון באחי' מה שאין באחי' להיותה רק לפי ממש בבחי' טבעי ועצמי ואין ערוך להתפעלות חיי בשר לזה להיותה רק לפי שעה, ולפי יתרון בבחי' אה"ע כמה שנוגעת לנהי' וכאשר נהי' מתפעל אוי' יש בזה התחדשות בקצת היפוך ממושך לאור משא"כ אה"י אין בה התחדשות רק יציאה מהעלם אל הגילוי ענין במאמי' וליקט בתנ"א), אך אהבה הגי' הוא כאשר

בשטר ריחוד... ובכאור' שלי: ראה שם ע' ז ואילן, מדפס בספר ליקוטי ביאורים ווארישא תרס"ח.  
נגמ' י"ן... יצא מרד: עירובין ס"ה, ס"ז.  
שור' ד"ב — בין מיש' כנעיל: בין יש מיש'.  
במאמי' וליקט בתנ"א: ראה שם ע' ויגש מ"ד, ב ואילן.

לה אינו כלום וכמיש ואתם הדבקים בה דוקא חיים חי יקרא, והדיבור היוצני הנ"ל שלא לה' כמת ממש יחשב, כי אין נפשו חי ממקור חוצבה כאלות כלל וכלל כ"י, וזהו הנקי עובד א"ע (כל"א דער הערט זיך [משך ניט] כ"י) ולא עובד ה' כלל, וגם לא נקרא עובדי ה' בגופם, כי עובדי ה' בגופם ע"פ עובד ה' נקי, והוא התפעלות של אהבה לה' דוקא באהבה הטבעית הגופנית [גי'כ] שגם נהיט בהתמית יאהב כ"י כפשוטו של מקרא ואהבת ככל לבכך ואר"ל בשני יצירי כ"י, הגם שאין זה כח"י התקשרות עצמית דנהיא הנ"ל אבל עובד ה' בגופו נקי, כי הרי מתפעל לבי ובשרו הגשמי מאל חיי החיים דוקא כמיש לבי ובשרי ירננו אל אל ח"י, ובשרו היוני הלב כשר ממש בהתפעלות לב בשר בתענוג גשמי יתענג על ה' בלבו הגשמי (ויש כוח מעלה ומדרגה היותר נעלה שמגיע לבחי' האהבה בתענוגים שבבחי' עצמיות דייחידה הנ"ל כמשנ"ת בסמוך) מ. ולעומת זה ממש הוא ענין התפעלות לב בשר החיוני ברתיות והתלהבות [אש] זרה הבאה מרתיות הדמים בלבד, אשר לא באש ה' ללל וכלל כ"א

**מחידות לאקוסי ביאורים**

הדיבורות כי חדיקות הוא כהעלם שבנדיט יגורו אחר השכל כניל (ויש בזה היחידה כניל והאהבה הוא בחי' יתרון מעל שיוכל להגיע לבחי' אהבה התפעלות שנמשך מצד אור היחידה בתענוגים שבבחי' עצמי דייחידה כ"י, ובבחינה זאת כל ההעלם יצא לידו משא"כ כשאין התחדשות התפעלות גילוי כמיש כ"י וד"ל.  
 (טז) כניל שמצד היפך החושך הנלוו אין התפעלות זאת רק במדריג דנהי"ט יתחפך חושך העליון להאיר אדר ולא אהבה בתענוגים עיני בתו"א כחי' עצמי אמיש בבחי' היחידה ואז פ' וחי' במאמר הכללי כ"י. משא"כ התגלה היחידה כמיש לייחד כ"י התפעלות לב בשר ודבור חיוני הנ"ל תלבות כניל להתענג על החי ולכן נקי הוא אש זרה מרתיות הדמים לבד ואינו אהבה בתענוגים כ"י משא"כ כשאין אש ה' כלל, והיינו שמגיע את הכשר התחדשות מהתפעלות דנהי"ט הגם ודס בלתי התבוננות כלל רק לחסם א"ע שהנהי"א יצאה מהעלם אל הגילוי אין להרגיש התפעלות בלבד (במש"ת) וע"ז התפעלות זאת רק במדריגת אחי"ו ולא נאמר בדרך הצ"ה לא התפללו על אח"כ בתענוגים עיני בתו"א פ' וחי' דמכס בלבד רק בנפש בדם כ"י וכ"ז במאמי הכללי כ"י. אומר לא יחפץ כסיל כ"י כ"א בהתגלות לבו כ"י ויסתעף מזה דמיונית הוא וגם

גיאות והבשאות כאחד הנאים הגשמי היקר הביטול המסתעף מהתפעלות אמיתית, והיינו מחמת שהתפעלות מורגשת מאוד בלבדו לכן יוכל לבא לכלל קדושה בעיניו עד שמתגאה ממש כ"י.

שו"ת ונלל - דער הערט: י"ד. דער הערט: י"ד. דער הערט: י"ד.  
 אהבת ככל לבכך נארו"ל בשני יצירי: נסמן לקמן ע' רפ"ד.  
 שו"ת ירננו - א"י. ובשרי... בשרי ב' ליחא. י"ד. כ"י לבי... י"ד. ובשרי.  
 בו"א פ' וחי': ל"ז. כחמי אדמירי פ' וחי'. ולהעיר שחפשי תריס נובי גם לעיל ע' סג.  
 שו"ת התפעלות - הנ"ל: ל"ז. הנ"ל.

התגלות לבו ובשרו כחמימות רשפי אש לחסם א"ע כמה שירגיש בחי' התפעלות והיא מוטעת מאד מאד (בל"א זייער גינארט בי"א ז"י כ"י) עד שיבא לבחי' [דמיון] הכלי שוא ושקרים כוזבים מאד, כידוע זה גם במילי דעלימא (ובדרך הצ"ה זה שאמרו לא התפללו על דמכס שרמז שלא יהיה מתפלל בדם בלבד אלא בנפש בדם כ"י) וע"ז לא יחפץ כסיל בתבונה כ"א בהתגלות לבו בלבד, וביצוע לכל ואיכות הדברים כוח אף למותר, כי מוכן לכל מי ששעם טעם אמיתי [בנפש] בדיחית פעם ושתים שתשנא נפשו מאד דרך שקר ומוטעה כוח. [ו]לא תסבלנו כלל מצד בחי' הגמות וההתפשטות היוצניות המסתעף אד"כ מדיבורות זרה הזאת לומר אני ואפסי עוד מצד הרגשת עצמו ביותר, עד שיבא לכלל הגיאות והתנשאות כאחד הגאים הגשמי בעיני עדיז ממש כ"י, גם יפול תופל מזה בתאות עצמן] כ"י [ויכול] למשוך באש זרה לגמרי כידוע בכמה מיני נפילות שנפלו [רבים] כ"י, והיותר מקושר ודבור בבחי' התפעלות אלוהות הנ"ל יותר ישנא אש זרה זאת המנגדת ממש, וענין זה דק מאד מאד ונמצא בו רבוי חלוקים שונות בדקות המדינות וגם רוב מביני מדע לא יבחינו כזה תכלית ההבנתה ככל פרטי חילוקי רק ככללי' ההבנתה בין ההרגשת לב בשר כ"י הנ"ל ובין התפעלות אלהי' ממש דהיינו מליש לבי ובשרי ירננו כ"י, והוא מה שהתבוננות האלוהות ירגיש הלב הגשמי ותפעל גם הוא כניל, דאי"פ שבא במורגש ביותר דרומה ממש להרגשת התפעלות היוצני דלב בשר בהתפעלות עצמותו שלא בהתפעלות אלוהות כלל וכלל הנ"ל, והנה ההבנתה כוח איך שהם כ"י הפכים ממש מן הקצה כ"י זהו המוכן לכל יודע טוב טעם ודעת כד"ה, אבל כדבר פרטים הנמצאים כזה זמן] הנעלם מרוב מכני מדע גם בגדלים שבהם עד שישלמו חושך לאור ואור לחושך ממש כידוע לי ברור שיש רבים שמתעם א"ע שמדמים בנפשם בהתפעלות לב בשר בהרגשה האלוהית והוא באמת הרגשה גופני' בלבד, רק קצת תערובות מאור האלהי כהעלם גדול נמצא בזה מבחתי נודע להם כלל, והוא הנקרא רשימו מן ההתבוננות כידוע.

**יאפרש** נא שיחתי כי לא לדרשא קאחינא כ"א להוציא לאור תכלית הענין בגלוי האלוהות האמיתי' בנפשינו וכ"י, והקדמה בזה צריך להביא

**מחידות לאקוסי ביאורים**

(יז) להבין עיקר התפרש כזה. אך להבין עיקר התפרש בזה דלכאורה גם התפעלות לב בשר דלכאורה גם התפעלות לב בשר האמיתי האמיתי שנקי עובד ה' בגופו הוא הנקי עובד ה' בגופו הוא מורגש עד מורגש מאד עד שיתפעל כשיר כמיש שמתפעל בשיר כמיש לבי ובשרי ירננו

לא התפללו על דמכס... בנפש בדם [אוי"ל] בנפש שבו"ן: ראה בבכות י' ב.  
 לא יחפץ כסיל בתבונה: משלי י"ח. ב' ראה מאמר אהיה דברים לאו ח' ושיני.  
 אני ואפסי עוד: לשון הכתוב ישע"י מז' ח' י' צפני כ"י טו.  
 שו"ת ענפוחו... ונלל הנ"ל: י"ד. עצמי... י"ד. ומה: י"ד. וכלל הנ"ל: הנה.



וכרשעים הוא להיפוך אמרים הרבה בבחי' גסות והתפשטות היש דכלי ועושים מעט מפני בחי' גרעון האור כי כנ"ל, וכד"ה ממש אנו רואים בכל ענין (ובבחי' הגזמא רבה הנראית בהתפעלות חיצונית המוסעת בלב בשר החיצוני הנ"ל, שהוא בא מבחי' התפשטות יש דנוגה, והוא גרעון הפנימית בתכלית עד שיהפך מטוב לרע ח"י כ"י ולהיפוך בסט' דקדושה בניצוץ האלהי גם בחי' הישות בהרגשת לב בשר הנ"ל הוא בא בתכלית בחי' הטובל בהעדר הרגשת עצמו לגמרי כ"י, ומה שיוגרע יותר ולא ירגיש ד"ו בא מצד חוסי האור חיות פנימית ביותר כ"י, וכנראה בעליל כללות ההפך הזה לכל טועמי טוב טעם הדעת כדא"ח והוא שרש ענין ההבחנה כללית הנ"ל, ולדע מזה כל הסימנים בפרטי פרסיות הלויות המדרגות מבלי הטעות אי"ע כלל, יש להבין תחלה בשרש ענין העדר הרגשת עצמותו במורגש כוה שיהיה בתכלית העדר המורגש בשר הנ"ל, דלכאורה אי"א להאמין במורגש כוה שיהיה בתכלית העדר המורגש שזה ב' הפכים בנושא א' כ"י, א"י יש להקדים לזה בענין הניגון מה ענינו,

**מחוייב**  
ליקומי ביאורים מהו"ק

מיעוט הכלים היי בחי' נפילה ושביעה וא"כ אור החסד הטוב הוא בבחי' נפד לחסותו ממנו בחי' יש דוקא וא"כ פי' ע"כ הכלי שהוא בחי' ישות שלו מתפשט אומרי שהוא בחי' הכלי המגלה הוא כיותר ממדת האור והוא גרעון שנק' מעט, וכן א' שם בניאוה"י רק השאת כ"י, וזהו צדיקים אומ' מעט ועושי' שהחבל הוא בענין ריבוי אור ומיעוט הוא מעט בבחי' ביטול מפני ריבוי אור שבקדושה הוא ריבוי אור ומיעוט כלים ובקליפה הוא להיפוך מיעוט אור וריבוי כלים ועושי' לזה תי"ך השאת כ"י, וזהו צדיקים אומ' מעט ועושי' שנק' עושי' וברשעים הוא להיפך אומ' אומ' מעט בחי' ביטול כ"י פי' כי חסדת האור ולכן הוא גרעון האור, וזהו עיקר הכלי הוא חלל של הכלי ומה לכאורה אינו מובן איך התיי' הכלי שהוא שהחלל יותר גדול יוכל לקבל בתוכו בחי' ישות האור בלתי מורגש, ולכאורה יותר כ"י ברוחני בחי' הביטול הוא הוא שני הפכים בנושא א' דכ"י שנק' בחי' כלי לקבלת האור, ולכן בקדושה בשם ישות האור הרי הוא מורגש וא"ך הוא ריבוי כלים לקבל בתוכו הרבה יתכן שלא יהי' מורגש כלל, אך הענין יובן מענין הניגון שעיקר ענינו הוא וזהו אמר מעט שהתמאות הכלי שהוא בחי' ישות של הכלי אינו רך מעט, ובקליפה בחי' התראות הכלי וישות שלו הוא הרבה מפני מיעוט האור, וזהו ענין ועושי' הרבה הנאמר בצדיקים שהם מסטרא דקדושה פי' ענין עשי' הוא אי"כ בכלים דייקא רק שהוא ביטול הכלי והמחוייב ריבוי האור כ"י וד"ל.

**(כא) דכ"י שנק' התפעלות לב בשר החיצוני הרי הוא מורגש וא"כ יהי' בהעדר הרגשה כ"י.**

שו"ת שו"ת — ד"ר כ"י י"ד: כ"ל.  
א' שם בב"ארה"ו: פקודי נמ"ב.

דוגמא לענין זה ממה שנמצא אצלי בכתובים מהני מילי מעליותא מבחי' פנימית ומתקוות תורת אאמ"ר ז"ל י"ע על ענין מאמר הוזהר הקדוש (פי' פקודי ד"ר ר"ג ע"א) והנה איש מראשו כמראה הנחשת ופתל פשתים וקנה המדה כידו כ"י דמשתת' קדמאה בגוונין קדישין חושבן דליה סליק ל"ב (שהוא אורך היריעה ר"ת ורוחב ד') ומשתתא תנינא דלבר דאיהו לחפאי על זא סליק לחושבן ד"ל (כי יריעות עוזם אורך שלשים כ"י) י" עז דא גרע וסליק ודא סליק וגרע כ"י, ויראו העתקת הביאור על זה הנמצא בכתובים אצלי, ומתוכן יובן כל עיקר ענין זה ממש בכל פרטי חילוקיו. להיות מובן תמצית הענין שעיקר ההפך בין סט' דקדושה לסט' דנוגה. שכקדושה בחי' הכלי שהוא בחי' הישות של האור הוא בבחי' הבטול בתכלית, ובחי' הכלי דנוגה יש מורגש בתוספות מרובה על העיקר ותוספות זה גרעון כ"י, וכיאוור (ענין) זה יובן מענין חסד לאומים חטאת, כי מפני שהאור החסד הטוב כבחי' נפרד יש ע"כ הכלי שלו שהוא בחי' ישות) שלו הוא מתפשט ביותר ממדת האור והוא גרעון עד שנקרא חטאת, וכדוגמא זו אמרו צדיקים אומרים מעט ועושים הרבה, פי' אומרים הוא בחי' הכלי המגלה אומר מעט הוא בחי' בטול כ"י ועושי' הרבה,

**מהו"ק**  
ליקומי ביאורים מהו"ק

לפי ובשרי ירגנו כ"י ולכאורה יכול כ"י וא"כ מה ההפך ביניהם והענין יובן לפי ג"כ לכלל גיאות א"ך כאמת אינו בהקדים מה שנמצא בכתבים בבניאור כ"י וא"כ מה ההפך ביניהם ולכן כ"י מאמר החסד פי' פקודי ד"ר ר"ג ע"א והנה (ג"ח) ורוחב ד' וא' בונה ענין וזהו סליק וגרע ומבואר ע"ז שם בבחי' ותמצית הענין מהמבואר שם הוא זה שעיקר ההפך בין סט' דקדושה לסט' הנוגה שבקדושה בחי' הכלי שהוא בחי' הישות של האור הוא בבחי' הביטול בתכלית כ"י, ובחי' הכלי דנוגה יש מורגש בתוס' מרובה על העיקר ותוס' זה גרעון הוא, וזהו חסד לאומים חטאת ושפני שהחסד הוא מורגש בבחי' לגרמי כמאר"ל כל טיבו דעבדן לגרמייהו כ"י

שו"ת פנימית — י"ע, הקדוש: ל"ד לימא, י"ע.  
ותבא אש... התחשת (ל"ד: נחשת) ופחול פשוט (כ"י לימא כי חבתא אלת... ב"ד ו"כ"י לימאן יחזקאל מ' ל"ט: פשתים כ"י).  
אורך היריעה ד"ר ורוחב ד"ר תרומה כ"י.  
יריעות עוזם אורך שלשים כ"י... כ"י: ד"ד: כ"י... כ"י: תרומה כ"י ח.  
תניאור... הנמצא בכתובים אצלי: ראה ביאורו הוזהר פקודי נ"ב, ואל"ך.  
זוט לאומים חטאת... בבחי' נ"ל: ראה בחי' ע"פ משלי ד"ל.  
צדיקים אומרים מעט: נבא מציעא פי' א'.  
אמרי משכיל אל ד... ל' ר"ג: ועבד' תהלים מא, ב... ראה תניא ספ"א.